

РЕШЕНИЕ

№ 32634

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5998** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. С. У. против мълчалив отказ по нейно искане за заверка на заявление-декларация за обстоятелствена проверка на основание чл.587, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), с вх. № РНИ25-МД94-57/22.04.2025г. по описа на район „П.“ на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, а по същество – неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С искане под горепосочения номер (л.37 от делото) жалбоподателката представила заявление-декларация за признаване право на собственост върху поземлен имот (ПИ) с идентификатор 02511.4604.632. Представено е писмо № към № РНИ25-МД94-57-(1)/23.04.2025г. по описа на район „П.“ на СО (л.50), адресирано до жалбоподателката, за което не се установява да ѝ е съобщено преди подаване на жалбата на 27.05.2025г. С писмото са дадени указания за представяне на допълнителни доказателства за положението на имота и е изразено становище, че молбата-декларация следва да съдържа удостоверения от дирекция „Общински приходи“ и от областната администрация.

Във връзка с искането била направена и проверка на място, за резултатите от която е представен доклад № РНИ25-ДИ09-210/23.04.2025г. (л.34), видно от който имотът не е ограден и не се поддържа, а съседите не познават жалбоподателката. Посочва се в същия доклад и, че за имота

има съставен акт за частна общинска собственост № 772/31.07.2003г.

С подаването на искането за заверка на заявлението-декларация жалбоподателката е заявила административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. „а“ от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА). Волеизявлението за извършването ѝ, съответно отказът за това, е индивидуален административен акт съгласно чл.21, ал.3 АПК. Сроктът за извършване на административната услуга е 7-дневен, съгласно чл.57, ал.2 АПК. В случай, че намира, че е необходимо допълнително проучване за целите на извършването ѝ, административният орган разполага с възможността да отложи произнасянето си до 14 дни, за което дължи да уведоми незабавно заявителя – чл.57, ал.7 и ал.8 АПК. В случая това не е сторено – макар в преписката да е приложено писмо, адресирано до жалбоподателката, не се установява, нито се твърди то да ѝ е било съобщавано. Наред с това, съдържанието му не разкрива основание за продължаване на срока, тъй като поисканата с него допълнителна информация не е относима към изпълнение задължението на ответника за удостовери известните му обстоятелства. Ирелевантна в тази връзка е необходимостта от удостоверявания, които да бъдат извършени от други администрации за други обстоятелства, попадащи в пределите на техните правомощия. Предвид изложеното следва да се приеме, че необходимост от продължаване на срока не е била налице и административният орган е разполагал служебно с информацията относно ПИ.

Следователно, с подаването на искането на 22.04.2025г. е започнал да тече 7-дневният срок за произнасяне по него, който е изтекъл на 29.04.2025г., работен ден. Непроизнасянето в този срок представлява мълчалив отказ, срокът за чието оспорване е едномесечен, съгласно чл.149, ал.2 АПК. Жалбата е подадена преди изтичането му, на 27.05.2025г.

Според представеното удостоверение № към РНИ25-МД94-57-(2)/24.04.2025г. на район „П.“ на СО (л.51), ПИ с идентификатор 02511.4604.632 попада в УПИ VI-обнс, кв.38 по кадастрален и регулационен план на [населено място] и за него има съставен акт за частна общинска собственост № 143, том XXX, рег. № 94151, вписан в Служба по вписванията. По делото е представен акт за частна общинска собственост, означен с № 143 (л.12-13), който следва да се приеме, че не е относим към обстоятелствата по делото, тъй като в него е описан имот, находящ се в кв. Г. на [населено място], а не [населено място], където се намира ПИ с идентификатор 02511.4604.632 според цитираното удостоверение от 24.04.2025г.

В случай, че е намирал, че ПИ, предмет на процесното искане, е общински, административният орган е следвало да отрази това в представеното заявление-декларация или в друг формуляр по негова преценка, в който наред с изложение на информацията за имота да посочи и трима свидетели съгласно задължението си по чл.587, ал.2 ГПК. Посочва се в решение № 6212/14.05.2018 г. по адм. д. № 4480/2017 г., на Върховния административен съд, Трето отделение, че: „от кмета се изисква, във връзка със същото охранително производство, да посочи лицата, указани от жалбоподателя като свидетели, които да се разпитат във връзка с целите на производството за обстоятелствената проверка. Безспорно е, че и по тази част от молбата кметът дължи произнасяне в законоустановения срок по АПК с изричен акт. С разпоредбата на чл. 587, ал. 2 ГПК се създава задължение за кмета на общината да посочи три лица, които да свидетелстват за целите на обстоятелствената проверка“. В тази връзка следва да се отбележи и, че кметът дължи да извърши удостоверяванията в частта, която се основава изцяло на информацията, налична при административния орган и последният дължи да я съобрази служебно.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и не е в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 1010 лв., от които 10 лв. – държавна такса и 1000 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата следва да бъде възстановена от СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на кмета на район «Нови Искър» на Столична община да се произнесе по искане за заверка на молба-декларация за обстоятелствена проверка на основание чл.587, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс, с рег. № РНИ25-МД94-57/22.04.2025г. на района. ИЗПРАЩА преписката на кмета на район «Нови Искър» на Столична община със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе, за произнасяне по искането в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. С. У., с ЕГН [ЕГН], сумата 1010 (хиляда и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: